

אגרא דכלה

להיות כל מלאכת המשכן נגד מעשה בראשית מכוון נגד עשרה "מאמרות, והנה מלאכת המנורה נגד המאמר הראשון. ומעתה תתבונן מאד הנה הקשו חז"ל (ר"ה ל"ב ע"א) הני ויאמר דבראשית ט' הוויין, ומתרצי בראשית נמי מאמר הוא, דכתיב (תהלים לגו) בדבר י"י שמים נעשו. והנה קשה למה לא נכתב ויאמר. ופירש הרב מהרד"ב זצוק"ל להיות קודם שנבראו האותיות אי אפשר לכתוב ויאמר' דהאיך אפשר לאמירה בלא אותיות, והנה מקודם הכל נבראו האותיות, וזהו בראשית ברא אלקים א"ת (בראשית א א), היינו אותיות ונבראו בהם שמים וארץ. וזהו אשר אמרנו בדרושי חנוכה שהנס דחנוכה לא ניתן לכתוב כמו שאמר רז"ל (יומא כ"ט ע"א), כי נעשה הנס על ידי מנורה, ומנורה נגד המאמר הראשון בראשית שלא היה עדיין אמירה לכתובה באותיות, הן. ובזה תתבונן שנתקשה משה במלאכת המנורה, ולא היה יכול להתבונן על ידי אותיות הדיבור, כי שורשה למעלה ממקום הדיבור, על כן אמר לו הקב"ה מקודם ולא התבונן עד שהראו לו, מזה תבין שורש מקום המנורה סוף מעשה במחשבה תחילה. ובזה תתבונן והקמות את המשכן כמשפטו אשר הרא"ת מלא יוד. כי באמת על פי הראיה שהראו לו הנה נשלמה כל ה' מאמרות במלאכת המשכן, אבל אתה הראת לדעת לדעת וכו' מן השמים השמיעך וכו' (דברים ד לו), הנה הוא חסר י', להורות דבריאית שמים וארץ במאמר הראשון אין לו כללות עם שאר ה' מאמרות, כי אין כאן מאמר עדיין, כי עדיין לא היו אותיות, הן הדבר:

ויקחו לי תרומה (שמות כה ב). לא אמר "ויתנו. הנה יתפרש על פי מ"ש הרמב"ן בפסוק (שיר השירים ב ז) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ. שאמר בפירושו בבוא לאדם איזה בחינה מיראה ואהבה, יראה לעשות לה חפץ וכלי להגביל בתוכה אותה ההשפעה, דבזולת הכלי לא תתקיים. והנה הכלי הנכונה בכל פעם היא מדת הצדקה, הנה על ידי הנדבה הגם שנותן האדם, הנה הוא מקבל גם כן במה שמגביל האור בהכלי וללקיחה תחשב לו. וזהו ויקחו לי תרומה, וז"ש מאת כל איש אשר ידבנו לבו, כי החילוק הוא בין נדר לנדבה, כי נדר יש לו גבול בגדר וגבול, מה שאין כן "נדבה אין לו גדר וגבול מבלי כלי. וז"ש מאת כל איש אשר ידבנו לבו, שלבו נודב עליו שאורות היראה ואהבה באים אליו מבלי גבול וכלי, אזי תקחו את תרומתי והוא כלי המגבלת וללקיחה תחשב לו:

והקמת את המשכן כמשפטו אשר הרא"ת בהר (שמות כו ל). הרא"ת תרין במסורה. דין מלא י'. ואידך אתה הרא"ת לדעת (דברים ד לה) חסר י'. מובן הדבר על פי מה שדרשו חז"ל (במ"ד פט"ו י') מלמד שנתקשה משה במלאכת המנורה, עד שהראו לו מנורה של אש, כמד"א (שמות כה מ) אשר אתה מראה בהר. וצריך להבין למה נתקשה דוקא במלאכת המנורה. ועוד מן הצורך להתבונן הלא התמים דעות בודאי ידע שיתקשה משה, ולמה לא הראה לו תיכף. ומובן על פי מ"ש תלמידי הבעש"ט זצלה"ה,

דבר המערכת

בפרשתינו: זה יתנו כל העובר על הפקודים "מחצית השקל" בשקל הקודש עשרים גרה השקל "מחצית השקל" תרומה לה, וצריך להבין מהו כפילת הלשון "מחצית השקל", וגם למה צריך התורה לכתוב עשרים גרה השקל וכי איננו יודעים כמה זה שקל? וכן מה זה משנה לנו כמה גרה היא השקל, ואם בשביל לומר את הערך, היה צריך לכתוב עשר גרה היא מחצית השקל.

ואפשר לומר לפי דברי רביה"ק בספה"ק בני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ב' שקל הקודש דרוש ג' שכתב, שכל נשמה גם לאחר שבאה לעולם נשאר שורש הנשמה למעלה בשורשה, וחלק הנפש אשר בשמים ממעל מאיר לאשר בארץ בגוף האדם, והחלק אשר בארץ מחוייב להשתוקק למקור אשר בשמים, ועל כן הנפש נקרא ב' חצאי נפשות, וזהו ענין מחצית השקל דשקל ג' נפש, והיינו שהחצי נפש דלמטה תמיד תהיה משתוקקת להחלק העליון אשר בשמים, עיי"ש.

והיוצא מדברי רבינו הק', דהקב"ה רצה את המהות של התרומה דווקא, את המחצית השקל שיהודי בא להביא את התרומה הוא מביא דווקא את המחצית השקל, את הדבר השבור, שיכוון בזה דווקא מחצית הוא התרומה לה' ולא הדבר השלם, ההרגשה העצמית אני אדם שלם, אלא יהודי צריך לחיות כל הזמן במחשבה ובגישה

ומי יתן וזוכה לתקן את המחצית שלנו להגיע לשלימות ולעשות נחת רוח לבוראינו ית'.

ה' תרומה, ירושלים ע"ה"ק
בברכת זוט שבת
ד"ר ד"ר פנחס גינזמן בן אנה לאה

נקודת למעשה

נקודות יסודיות בעבודת ה' במשנתם של רבותינו הק' לבית דינוב

השיכור פועל ישועות...

בעמדנו סמוך לחג הפורים, חשוב לצטט קטעים מתוך מערכת שלימה שמסביר רבינו בספרו 'בני יששכר' (מאמרי חדש אדר, מאמר ד'), בה מבאר רבינו בטוב טעם כיצד השיכרות עזרה לנו בנס פורים, ועל פי זה מבאר הטעם לשכרות בפורים, וז"ל ק' של רבינו:

"...אמרו רז"ל [מגילה ז ע"ב] חייב אדם לבסומי בפוריא וכו', הנה מצוה להשתכר בשכרות בימי פורים, ובאמת השכרות הוא מדה מגונה ולמה תהיה במצוה בימי הפורים, ונ"ל על פי דברי חז"ל בגמרא אמר רב ששת אמר ר' אלעזר בן עזריה יכולני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שחרב בית המקדש דכתיב (ישעיה נא) ושכרות ולא מין...

ואמרו שם בגמרא (מא:): דגלויות ועניות מעבירין את האדם על דעת קונו, ואמרין בגמרא מאי נפקא מינה למיבעי רחמי, אם כן פטורין העניים מן העונש בדן, דהרי בטבע דקדוקי עניות מעביר על דעת קונו, רק שחייבין על דלא בעו רחמי היינו שלא התפללו על זה, וכיון שאנחנו נקראים "שכורים" שאין בית המקדש קיים אם כן שיכור פטור מן התפלה, אם כן שוב אין כאן שום דין ומשפט...

והנה תראה גם בשעת הניווה נאמר והמלך והמן ישבו לשתות [אסתר ג טו], גם אסתר עשתה משתה היון, הכל להזכיר הדבר הזה בנבחי מרומים, ונפטרו ישראל מכל וכל וכל מחמת דין השיכרות, והנה רבותינו לרמוז הזה בעת הישועה תקנו במועד הזה שיכרות, לזכרון דדן השיכרות עמדה לאבותינו בזמן ההוא להיותם פטורים מן הדין, וגם בגלות החל הזה נצא בדימוס מטעם הזה".

מעניין לציין בהקשר לזה, כיצד הבעש"ט גילה שדוקא השיכור היה בידו לבטל גזירה.

היה זה באותה שנה, השמים נעצרו, ונשמי ברכה נתעכבו, הארץ חרבה לחלוטין וצמאה לטיפת גשם, ובני ישראל נושאים עניהם למרום בתפלות ובקשות לבורא עולם להוריד להם ברכות שמים מעל.

לא אלמן ישראל, בפרט בדור דעה בה וכו לקדוש ישראל בקרבך, עיר וקדיש מן שמיא נחית, אור שבעת הימים מרנא ורנבא רבינו רבי ישראל הבעש"ט הקדוש זי"ע ועב"א, ידעו גם ידעו בני ישראל הנרים בארצות רוסיא כי אחד הדברים הנחוצים ביותר שעליהם לעשות הוא לפנות אל צדיק הדורות מלאך אלקים בצורת אדם ה"ה רבינו הבעש"ט הקדוש, ולבקש ממנו להעתיר בעד עמו ישראל על גשמי ברכה.

ניגשו איפוא האנשים ביראה ופחד, אל היכלא דמלכא הבעש"ט הק'. הבעש"ט הרחרר קמעא, ומיד ענה להם כי להוי ידוע להם שבעוה"ר נסגרו כל שערי התפלות, ואין מושיע להם.

אולם תרופה אחת - סיים הבעש"ט זיע"א - יוכל להגיד להם, דלת אפשרית אחת נשארה פתוחה, והוא: כי יקחו מהם כמה אנשים חשובים ויסעו לעיר פלוני ופלוני למקום פלוני ופלוני, שם ימצאו איש אחד ושמו כך וכך, "ואם תוכלו להפציר בו כי הוא יבקש מהש"ת להמטיר גשם על הארץ, אזי יבוא הגשם לנו".

אמנם, מפתח של גשמים לא נמסרה בידי שליח, אבל נראה שהבעש"ט ראה שכחו של האיש גדול מאד בשמים לפעול על כל דבר וענין.

המבקשים לא התמהמהו, מיד רתמו סוס לעגלה, ויצאו לדרך לעיר הרחוקה להשיג את מבוקשם, הלא בלי גשמי ברכה, סכנות רעב ומחלות מתרחפת עליהם ה".

המבקשים התכוננו בדחילו ורחימו לקבל פני האיש ההוא אשר עליו הצביע הבעש"ט הקדוש, כי הוא ורק הוא אשר יושיע את בני ישראל, לפתוח את אוצרות השמים ולהמטיר על הארץ גשמי ברכה. אם כן, משמע שהוא צדיק גדול ונורא.

אולם, במפח נפש נמצאו כאשר באו אל יושבי המקום, ומשאלו על פלוני הצדיק והחסיד המפורסם, תמחו איש לרעהו, כי לא ידעו מי הוא זה ואיזהו צדיק כזה שהבעש"ט שלה אחריו.

אמנם - אמרו האנשים בהבלעה, אחרי כמה רגעים של מחשבה - אגב, יש כאן איזה איש בשם זה, אבל בודאי לא על זה נתכוונתם, יש כאן בעיר איזה שיכור אחד אשר כן הוא שמו כאשר אתם שואלים עליו, והוא דר ומתאכסן בדירת עצים עלובה אצל פלוני אלמוני, שחמל עליו והכניסו לביתו, והוא מבלה כל ימיו בשתיה מרובה. אבל, לא היה בזה קדושה, אין כאן איש קדוש אשר כך וכך יהיה שמו.

האנשים אשר הגיעו ממרחקים למטרה אחת ויחידה, לא אמרו נואש, וכיון ששמעו שיש אחד בשם זה, החליטו לבקרו, ויהי מה. הלכו אצל בעל-הבית פלוני, ושאלוהו על השיכור הלזה, וסיפרו לו תוכן הענין על מה באו אצלו.

הבעל הבית שחק מהם, ואמר להם: מה תרצו מן השיכור הלז, אשר מן הבוקר עד הערב בכוס יתן עניו, והבוקר אור, עוד טרם יכירו איש את רעהו, הוא מתעטף בטלית ותפילין, ומתפלל מעט, וכאשר יגיע לחרוז 'הודו', פושט ופורק מעליו לבוש מלכות,

הטלית והתפילין, ושותה יין שרף במדה נכונה וגדולה, עד הגיעו לשכרותו של לוט, ונפל למשכב ושוכב כאבן דומם, עד הבוקר - בוקרו של שני, וככה ינהוג מדי יום ביום...

ואולם עם כל זה, סיים להם הבעש"ט, אם תרצו בדוקא לדבר אתו, מצדי אין שום בעיה בדבר, רק תכונו את השעה הנכונה בטרם יתן עניו בכוס, כי אז ורק אז תוכלו 'לחטוף' אותו.

המשולחים שמרו את פקודת רבם הבעל-שם-טוב הק', ובאמונה תמה ופשוטה התכוננו לקיים מצות רבם, כי אולי עליו היה כונתו. זירו את עצמם קודם עלות השחר, ועלו לביתו של הבעש"ט. כבואם שמה, תפסוהו עדיין בתחלת התפלה, ראוהו פותח סידור ומתחיל להתפלל לאט עד הודו בכח ובחיות עד מאד. כאשר חלץ את התפילין, מיד שמרו עליו, וכיון שרצה לתלות על "קנקנו" ולשתות היי"ש, תפסו בידיו ולא הניחוהו לשתות, ופרשו מבוקשם ממנו כי רבה היא, כי יבטח להם כי ימטיר ה' גשמי ברכה על הארץ.

האיש ניסה להשתמט מהם, ורצה 'לברוח' אל הכוס, אולם לא הניחוהו, ואחר רוב הפצרות נעתר להם, ופתח פיו ואמר בינו לבין עצמו: "רבונו של עולם, עמך ישראל צריכין למטר, תפתח ירך מאוצרך הטוב ותן להם גשמי ברכה די מחסורם אשר יחסר להם, ולהוריק להם ההשפעות מן השמים". ומיד שב לשתית היי"ש, כמנהגו.

לא עברו כמה רגעים, והשמים התקדרו בעבים, והמטר החל להמטיר ולהריק על פני האדמה בשטף רב, וכל הרחובות נחפכו לנחלי מים. נפרדו ממנו לשלום, וחזרו לעגלה.

בחזרתם, נכנסו שוב אל תוך היכלא דמלכא של הבעש"ט הק' זי"ע, ושאלוהו לדעת מה זה ועל מה זה, ובאיזה זכות כוחו גדול כל כך. הבעש"ט סיפר להם: כי איש זה היה בגלגל הראשון צדיק גמור אשר לא נמצא עולתה בו, ואך ורק חטא קל ויחיד נמצא עליו, כי לפעמים התפלל עד חרוז "הודו" בלי עטיפת טלית ותפילין, ופסקו את דינו כי בוא יבא בחזרה לתקן את אשר עויות.

האיש בכה למאד, כי היה מתיירא פן ואולי יקלקל יותר מכפי אשר יצטרך לתקן, ופסקו את דינו לבוקר משפט, כי בכל בוקר יתפלל בכונה עד הודו, ואחר כך יתן עניו בכוס למען לא יעויות את דרכיו בכל היום וכל הלילה, וממילא חטאו הראשון תיקן לגמרי, ואם כן צדיק גמור הוא מתחלתו ועד סופו. ונתקיים בו מאמר הכתוב "רצון יראוי עשה".

נערך עפי' סידור 'חלקת יהושע' לשב"ק.

מהנעשה בחצרות קדשינו
מוסדות 'בני יששכר' בדינוב
 בנין 'בית צבי ופייגא' נדבת בנם
 הרב ר' אליעזר קעסטנבוים ובנו ר' יואל שליט"א

לקוראי הגליון היקרים, אפתח בכמה שורות אודות עצם הוצאת הגליון, אשר כפי שאתם רואים כמה שנים הגליון יצא לאור מדי שבת בשבתו, חוץ מפעמים בודדות מחמת קוצר הזמן נמנע הוצאת הגליון, ובשנה האחרונה מאז שפרצה המלחמה באוקראינה ובהתחלה היינו עסוקים גם עם הפליטים וקבוצות גם בשבתות גם בימות החול, והיה תקופה שלא הוצאתי את הגליון, ולאחר הפצרות של הידידים אשר קשורים לרבינו ולפעולות מסביב רבינו ומקום מנוחתו והמוסדות על שמו, אשר רוצים להיות מחוברים דרך זה שהם גם מקבלים דברי תורה מתומצתים על הפרשה, וגם מהנעשה בחצר רבינו הק', ולאחר שנעתרו גם כמה חברים לעזור טכנית בכתיבת חלק מהגליון, המשכנו להוציא את הגליון אחת לשבועיים, והיה זה לפני הילולת רבינו אשר כבר היה כמעט כל הגליון מוכן, אולם בלחץ הגדול לצערי לא סיימתי וזה פעם ראשונה שגם לפני הילולת רבינו לא יצא הגליון לאור, והדבר גרם לי אפילו מצב של ייאוש מהוצאת הגליון, אולם מצד שני ב"ה אשר מדי שבת בשבתו ומדי יום ביומו מגיעים יהודים לשהות סמוך לרבינו, והציבור שואל ומשתוקק להיות מעודכן בנעשה בפרט בשבתות וקבוצות מיוחדות שמגיעים להסתופף בצילא דרבינו, והזדמן לי השי"ת לטוס השבוע לארה"ב לדבר עם כמה ידידים לצורך החתונה של בתי היקרה שתתקיים בעזה"י ביום ז אדר הבעל"ט באולם כינור דוד בבית שמש, ובזמן הטיסה הארוכה למרות הצר והדחק, ניצלתי חלק מהזמן לכתוב לציבור מהזכרון הדל על הנעשה בחצרות קדשינו בזמן האחרון, החל מהילולת רבינו שזה כבר כחודש וחצי ועד לשבוע זה.

ובשורות אלו באתי שוב לבקש מהציבור הן אלו שמגיעים בשבתות לכתוב בעצמם רישומים מהשבת בדינוב, וזה בוודאי יקל מעלי את כתיבת הדברים, וזה בוודאי יתן כוח ודחיפה להמשיך מדי כמה זמן להביא לציבור את הנעשה בדינוב, וגם לאלו אשר עוזרים בכתיבת חלקים מהגליון להמשיך בעבודתם הקודש.

חודש טבת שבט בדינוב

לכתוב אות בספר התורה, ובמשך כל הזמן הזו הנעימו את המעמד מקהלת היקב בכל סוגי כלי התופים והמחולות, עם הזמר הנודע להתהילה הרה"ח ר' אהרן סמעט, והרה"ח ר' מאיר סטריק הי"ו, כאשר הציבור התרומם טפח מעל טפח בהתרוממות מיוחדת. בגמר סיום כתיבת התורה עמדו כל הקהל, שררו ופזזו לכבוד התורה שעות על גבי שעות, אשר עד שאמרו חכמינו הגיע זמן שינה שיהיה מעט כוחות ליום המחר ערב שבת והכנה כדבעי לשבת מרוממת בדינוב.

חלק מהציבור שהרגישו משום מה התעוררות מיוחדת בעת המעמד, עלו לציון רבינו מיד לאחר המעמד ועמדו שם זמן רב בהתעוררות בתפילה ובקשות.

ביום השישי החל מזמן נץ החמה החלו במיני שחרית, כאלו אשר גם רצו להספיק לנסוע לליזענסק, ובמשך הזמן בכל רבע שעה התקיימו עוד ועוד מיניגים של שחרית, וארוחת בוקר כדבעי בהשקעה מיוחדת בתרומת הנדיב. החל משעות הצהריים הוכן באולם מיוחד בר

הנדיב לקח על עצמו את כל ההוצאות של האירוח החל מכל הארוחות אשר הביא שף מיוחד, ורכש מכל סוגי וטובי המאכלים בשפע רב שלא יחסר מאומה בכל רגע וזמן נתון בו ישהו האורחים בדינוב, וכאשר כל הימים לפני ואחרי שבת מוקדשים לשמחת התורה, כאשר ליל שישי נבחר למעמד סיום כתיבת האותיות, ברוב פאר והדר במעמד מפואר ומרשים בהיכל בית המדרש הגדול בדינוב, כאשר לפני המעמד הסבו כל הקהל לארוחת ערב עשירה באולם חדר האוכל הגדול, אשר הוכן בטוב טעם במאכלים משובחים ידי השף המהולל ר' אברהם גטער הי"ו שהגיע במיוחד בהזמנת הנגיד להכין את המאכלים

שבת מיוחד ערב הילולת רבינו בדינוב

השנה זכינו שלמרות שיום הילולת רבינו חל ביום רביעי, ובד"כ בשבת לפני היארצייט כאשר היארצייט חל לקראת סוף שבוע הבא, הציבור מעדיף להגיע ליארצייט ולא יכולים להרשות לעצמם לשהות שבוע מחוץ לבית, ולמרות שמסתבר שכן היה ביקוש רב מהציבור הרחב להגיע כבר בשבת שלפני היארצייט, ולהישאר ליארצייט, אולם כפי שכבר סוכם זמן רב מראש עם ידידנו הנגיד הרה"ח ר' יוסף קדיש ברזעסקי שליט"א, אשר קשור ומחובר הוא ומשפחתו למקום הקדוש בדינוב, כאשר כבר שנים רבות מגיע לימי ראש השנה ועוד מועדים וימים לשהות בצל רבינו בדינוב, וחשקה נפשו בראותו שיש חסר גדול לספר תורה בדינוב, לקפוץ אל המים למרות המחיר הרב ולכתוב ספר תורה מיוחד ומהודר בתכלית ההידור והשלימות לכבוד רבינו הק' הבני יששכר.

לימי האירוע והשבת, ולאחר הארוחה עברו הקהל להיכל בית המדרש, שם גם הוכן בר עם מאכלים ומשקאות למעמד שהחל בשעה 9 בערב ונמשך כחמש שעות, כאשר האדמור מלימנוב שליט"א מלווה את המעמד בדברות קודש בשירי התעוררות, ותוך כדאי שירי התרוממות עברו מקודם הרבנים ואח"כ הציבור

ובחר לעצמו בכדי שלא להפריע למעמד ההילולא בתהלוכה וחגיגה לכבוד הספר תורה, ובחר לעשות את מעמד הכנסת ספר תורה דווקא בשבת שלפני ההילולא, ובתנאי על מנהלי המוסדות אשר השבת הזו ערב הילולת רבינו היא סגור המקום אך ורק לטובת האורחים ידידים חברים מארץ ישראל לונדון וארצות הברית שבאים מטעמו לחגיגת הכנסת ספר התורה, ואשר

גדול עם מיטב מאכלי הטועמיה כנהוג בתפוצות ישראל, מכל סוגי הקוגלעך, כבד, גאלע, בשרים מעושנים, טשולנט, ועוד ועוד.

לבשי בגדי תפארתך עמי!

ציבור גדול מהמגיעים לשבת מיוחדת זו היו אנשי ירושלים, גם כאלו שעברו לגור בלונדון, אולם מחצבתם קודש ירושלים, ולפי בקשת הנדבן לבשו גם הם לכבוד השבת במלבושי הפסים הזוהרים לכבודו של שבת, ונדמה היה שנמצאים ברחובות ירושלים באוירה המיוחדת של ירושלים של מעלה עם יקירי קרתא, ובאוירה זו נכנסים ליום השבת בדינוב ערב הילולת רבינו הבני. חזנים מיוחדים נבחרו לגשת על עמוד התפילה להנעים בקולם את התפילה, כאשר בין מנחה למעריב נשמעו ד"ת מפי כ"ק אדמו"ר מלימנוב שליט"א בגודל הזמן והמקום בצילא דרבינו הבני יששכר, אשר בהכנה בלימוד ספריו הקדושים מרגישים את הצדיק איתנו בשבת. לאחר תפילת קבלת שבת יצאו בריקוד ומיד פנו לאולם חדר האוכל הגדול בו הוכן בטום טעם, ביופי ובפאר מיוחד מעשי ידיו והשקעה של המפיק דוד רוזן הי"ו, לשמחת הקהל שעמדו משתוממים מול פאר שולחן השבת כנאה וכיאה לכבוד שבת המלכה.

ינעם כל אוזן למשמע נעימות זמירות חבורה קדישא בצוותא, שלום עליכם בניגון עתיק יומין ושאר הזמירות חלקם המיוחסים לבית דינוב רבינו וצאצאיו, וכל אחד ביין המשובח עשה קידוש, והסעודה במיטב המאכלים סוגי דגים שונים, ועשרה סוגי הסלטים. איש לפי מנהגו לבל יחסר לאיש מאומה ממנהגו בביתו. בין לבין נשמעו ד"ת מפי הרבנים, והציבור שוקק בצמא את דבריהם, כאשר בין הדרשנים הציבור שר מזמירות ושירי השבת בצוותא, ויוצאים בריקודים כאשר האולם כולו נמצא טפחיים מעל הקרקע מפוזים ורוקדים לכבוד השבת. כך המשיכו בסעודה עד לשעות המאוחרות של ליל השבת, והמשיכו בחבורות לשבת אחים גם יחד לשמוע ד"ת ושירי שבת עד סמוך לאור הבוקר.

המדקדקים התפללו במנין עם הנץ החמה, והמנין המרכזי התקיים בשעה

9, כשהרבנים מתכבדים בעליות. לאחר התפילה למרות היום הקצר נערך קידוש גדול תרומת מוסדות בני יששכר לכבוד רבינו שבת ערב ההילולא. מיד לאחר הקידוש נערכה הסעודה שנמשכה עד

זמן המנחה, עד שלא נשאר מאומה לישון מחמת היום הקצר. בן מיוחד הוכן עבור סעודה שלישית, בשירות מניגוני רבינו הבני יששכר, בשילוב ד"ת מפי הרבנים, וניגוני התעוררות באוירת רעוא דרעווין בדינוב. לאחר תפילת ערבית והבדלה, חלק הלכו לנוח קימא לשאוף כוחות לקראת המעמד הגדול בציון רבינו, ומעמד הכנסת ספר התורה להיכל הקודש בדינוב.

בשעה היעודה - שמונה בערב - עלו כל הציבור לציון רבינו. נחשול של יהודים עולים בזה אחר זה לאוהל הק', עד שהמקום נתמלא עד אפס מקום, כאשר כל הציבור עומדים במעגלים, ובמרכז עומד האדמו"ר מלימנוב. מקודם אמרו תפילת ויתן לך בצוותא, ולחאמ"כ כמה קאפיתלך תהלים, והאדמו"ר שנא אמרות טהורות משולב בשירי רגש מעורר את הציבור, במעמד הזמן והמקום, להכניס את הציבור לקודש הקדשים שנמצאים בזה הזמן, לעורר רחמי שמים על צרות הכלל והפרט. סיפורים קורעי לב בכוח הצדיק לבטל הגזירות, ולהאיר את האדם בכל מצב שהוא, להכניס בו רוח טהרה מרומם. לב מי לא נמס מדברי הכיבושין, לאחמ"כ אמרו ביחד כל הציבור קטעים מהסליחות שלפני ראש השנה, לבקוע שערי שמים, לעורר רחמים על המצב, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. ובאוירה עילאה יצאו הקהל בריקוד. מיד בסיום ירדו המשתתפים לבנין המוסדות להתכונן למעמד הגדול, מעמד הכנסת ספר התורה המהודר לבית המדרש הגדול בדינוב.

הציבור עמד ברחבה שלפני בנייני המוסדות עם לפידים ואבוקות של אור דלוקים לכבוד התורה, כאשר הנדיב וכמה ממקורביו זוכים לרדת מלמעלה. לאחר מעמד לחיים מצומצם יצאו בריקוד לכבוד התורה. מאות יהודים מפוזים ומכרכרים סביב התורה, ובריקוד נכנסים להיכל בית המדרש, כאשר כלי תזמורת השונים מכל הסוגים מריקדים את הציבור בנגונים לכבוד שמחת התורה. כשלוש שעות פיזו ורקדו הציבור עד לשעה 2 לפנות בוקר, ורק אז הוציאו לציבור את הסעודה המיוחדת לכבוד התורה וסעודת מלווה מלכה שנמשכה עד כמעט לשעות הבוקר. כאשר הרבנים נואמים לכבוד התורה ולכבוד הנדיב החשוב ומשפחתו. לאחמ"כ חלק מהציבור יצאו בחזרה מפוזרים לכיון שדות התעופה בפולין בחזרה ליעדם, וחלק הלכו לישון ורק למחרת שבו למעונם.

מחיל אל חיל, צוות העובדים והעובדות התחילו לנקות את הבנין מהחל עד כלה, להתכונן לציבור החדש שיגיע כבר מיום שני להילולת רבינו. לא קלה המלאכה לנקות את כל חדרי הלינה על כל האגפים, הדירות והאולמות, והצוות מתחיל בבישולים והכנות לכבוד הילולת רבינו.

ביום השני התחילו מאות להגיע לדינוב, עד שממש לא נשארה מיטה ריקה בכל המתחם. גם בדרך לדינוב נשארו כאלו לישון, בקראסטיר וכדו' במסלולים מסובסדים שנמכרו לציבור מבעוד

מועד, כשבלע"ה כבר מעל לשבועיים בטרם ההילולא לא נשאר שום מקום באף אחד מהמסלולים.

ביום השלישי כבר מהבוקר ניכרה אוירת ההילולא קדישא בדינוב. אוטובוסים נכנסים ויוצאים, פורקים מעליהם עשרות ומאות המתפללים שמגיעים לדינוב, כאשר עד לשעת הערב המתחם מכיל מעל אלף וחמש מאות איש, כולם נקבצו ובאו לך. לאחר תפילת ערבית בצוותא, עולים הציבור כנהוג בכל שנה ביום ההילולא למעמד תפילת רבים, לעורר רחמי שמים מעמד התעוררות של אמירת תהלים ושלוש עשרה מידות בצוותא, ונשמעים דברי כיבושין לעורר את הציבור, לעורר זכות ישני עפר להעתיר במרומים בתפילה ותחנונים על צרות ישראל, על הגלות המר אשר כלל ישראל עומד ומצפה בכל רגע לגאולה השלימה. בעת רחמים שרו מנגוני רבינו המעוררים כל לב, קה רבון עלם ועוד ניגונים, ולאחמ"כ יצאו בריקוד וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים, והציבור ירד לבנין המוסדות, כאשר שאטלים גם לקחו את המבוגרים. נדבך נוסף ניתוסף השנה מחמת הדוחק בכל שנה, בנו אוהל מיוחד לנשים. אוהל בנוי עם מחיצה

לתת מענה לאלו שלא נשאר להם מקום ללון. מיד עם צאת החמה החלו מנינים שחרית בכל כמה דקות, וארוחת בוקר לציבור הגדול, ובשעות הצהריים עוד בטרם הספיק הציבור לצאת מדינוב, הגיעו עוד כמה מאות איש בראשות הרב אברג'יל מנתיבות שהגיע במיוחד בטיסת טשארטר עם מאות מחסידיו להילולת רבינו. לאחר סעודת ההילולא שהוכנה לציבור הגדול, עלו לציון ונערך מעמד תפילה ותיקין, ויצאו לדרכם, כמו"כ במשך כל היום לא הפסיקה הנהירה לדינוב של מאות רבות שעלו להתפלל על ציון רבינו, ובבנין המוסדות ערכו סעודות לכבוד רבינו במשך כל יום ההילולא.

לצד ציון רבינו אשר שם עמדו הנשים ויכלו להשתתף במעמד התפילה.

סעודה גדולה הוכנה בהיכל בית המדרש הגדול, כולל באולמות הסמוכים, בחדר האוכל הגדול ובשאר האולמות, ולנשים בחדר האוכל בבנין החדש, כאשר ב"ה היה שפע גדול גם למעל אלף איש שהשתתפו בסעודה. מעגל סגור העביר את כל מהלך הסעודה, הדרשות והריקודים, מהיכל בית המדרש לשאר האולמות.

לאחר הסעודה חלק מהציבור יצאו להמשך מסעם, וחלק גדול נשאר ללון בדינוב, כאשר מחמת הביקוש הגדול, נפרשו מזרונים בכמה אולמות ע"מ

שבת שפות לאחר ההילולא

והנשים לבד, ובאירה של התאחדות במשך כל השבת בשירות ותשבחות בדברי תורה בהתעלות החברים שבת אחים גם יחד.

ההילולא ואוירת ההילולא נותרה גם בשבת זו, בהתרוממות ובהתעלות הן בתפילות הן בסעודות השבת, כאשר ישבו כל הקהל ביחד הגברים לבד,

שבת פרשת שמות התמלא הבנין בדינוב, הן מהציבור שנשארו במיוחד מיום ההילולא לשבת שלאחריה, והן כאלו שהגיעו במיוחד לשבת אחר

שבת וארא בדינוב

קבוצה גדולה מלמדי תלמוד תורה אמונת ציון בראשות הרה"צ ר' שמואל שטרן שליט"א מגדולי משפיעי ברסלב ועוד רבנים, ועוד חברות נוספות.

במוצאי שבת נערכה סעודת מלווה מלכה מיוחדת עם תזמורת לבחורי ישיבת סקוירא שארכה שעות רבות בתופים ובמחולות עד השעות המאוחרות של הלילה, ולאחר שינה קצרה התפללו שחרית ואכלו ארוחת בוקר, ויצאו לדרכם.

כמו"כ שאר הקבוצות עזבו את דינוב במוצאי שבת, וקבוצה אחת לכיון קרעסטיר. שם שהו עד יום שני בבוקר במתחם 'קרעסטירער היים' הנמצא תחת ניהול מוסדותינו.

לקברי הצדיקים באירופה. גולת הכותרת היתה שבת ההתעלות בדינוב, כאשר הגיעו לדינוב כבר מליל חמישי בערב ושהו בדינוב עד ליום ראשון.

שבת מיוחדת היתה זו כאשר אל קבוצה חשובה זו הצטרפו להנעים ולרומם את השהות בדינוב ובפרט את יום השבת, מקהלת מלכות המרוממת בראשות ר' פנחס ביכלר עם קהילת המזמרים הנודעים לשם ולתהילה, ובמשך השבת ישבו כל הקהל איתם בצוותא לשיר איתם משוש בשירי שבת הנאהבים והמשורים בתפוצות ישראל.

עוד שבתו בדינוב כמה קבוצות. ביניהם

כמו בכל שבת גם בשבת זו התמלא המקום עם חברות שונות. כאשר החבורה הגדולה היתה של תלמידי מתיבתא דישיבת סקוירא בראשות המג"ש והרמ"ם שיצאו למסע מיוחד

מופת וישועות מרבינו הבני יששכר ושאר הצדיקים זיע"א.

ביום הראשון בבוקר יצאו להמשך מסעם לליזענק רימנוב איעהל ומשם לקראסטיר שם שהו בדירות שבניהול מוסדותינו, וחזרו לארצינו הק' ביום שני מדברצין, והביקור השאיר רושם רב בוודאי אצל המשתתפים וגם במוסדותינו הק'.

גם בקרעסטיר שהו בשבת יתרו כמאתיים יהודים בשבת מיוחדת שאורגן ע"י מייסד "קרעסטירער היים" הרה"ח ר' יוסף הערמן הי"ו מליקווד אשר סבו שימש ברבנות העיירה קרעסטיר ושימש בה כשוחט ובודק עוד בטרם הפציר אורו של הרה"ק ר' ישעלה מקרעסטיר וייסד את ההכנסת אורחים בקרעסטיר בשליחותו של רבו של ר' ישעלה הרה"ק רבי צבי הערש מליסקא זצוק"ל, וידידות רבה שרר בין סבו לבין הרה"ק ר' ישעלה,

שבת מיוחדת זו נקבע זה כמה שנים למשפחת הערמן לרגל הילולת זקנים שחל בשבוע זו ומצטרפים אליהם ידידים ואנשי מעשה כאשר לרגל שבת זו נפתח לראשונה המקוה החדשה בקראסטיר, מקוה גדול רחב ידיים אשר בו שש עשרה מקלחות ואולם הלבשה גדול ובנוי לפי כל ההידורים ע"י המומחה המיוחד מטעם העדה החרדית למקוואות הרה"ג ר' יהודה לייב מינצבערג שליט"א אשר עמד מקרוב על כל תהליך בניית בור המקוה ובורות ההשקה והזריעה וממשיך לעמוד ולפקח על המקוה שיהא כשר ומהודר לפי כל ההידורים.

כמו"כ אכלו לראשונה בחדר האוכל של הבנין החדש אשר עדיין נמצא בבניה ולשבת זו נפרסו בדים לבנים על קירות ותקרת המבנה והמקום חומם ע"י מערכות חימום מיוחדות ובי"ה אשר המקום הכיל את כל הציבור כמאתיים איש ולא חסר מאומה במשך כל השבת בשפע הגדול.

זה השולחן אשר לפני ה', והוסיפו כמה שירים מ נ ג ו י רבינו הבני יששכר. ניגון קה רבון עלם עם הלחן המיוחס לרבינו הבני יששכר, ועוד

ניגונים, ושרו עוד פעם את הניגון קה רבון עלם בלחן המיוחס לויזניץ המושר בעמידה. לאחר הטיש חולק בבר מיוחד מיני מתיקה ופירות מתוקים ויבשים ושאר מטעמים לכבוד יום השבת.

עוד לא האיר השחר והיכל בית המדרש התמלאה באברכים היקרים המנצלים את הזמן היקר האויר הזך והנקי להכנה לתפילת שבת בחסידישע ספרים בדף גמרא ואמירת תהלים, ובשעה 9 נכנס האדמו"ר שליטא לתפילת שחרית עם הויזניצע ברען הנשמת שבקעה רקיעים והמשך התפילה והזמרה, ולעליה לתורה נתכבדו אלו שתרמו סכום עבור המוסדות ונעשה מי שברך מיוחד לתורמים לבית המדרש בדינוב, ולאחר התפילה הוכן קידוש מיוחד ומיד נטלו לסעודת היום כאשר האדמו"ר שליטא סועד את סעודת השבת ביחד עם האורחים החשובים כאשר האדמו"ר משלב ד"ת עם מאכלי השבת וחילק שריים ממאכלי השבת למשתתפים, ומחמת קוצר הזמן היה הפסקה קצרה בין הסעודה לתפילת מנחה, ולאחמ"כ סעודה שלישית שנמשך שלא כהרגל זמן רב כאשר שרים ניגוני דביקות והתעוררות, והאדמו"ר נשא דברים חוצבי להבות אש המעוררים את לב כל שומע לאהבת ויראת הבורא ולאחמ"כ התפללו ערבית ובהיכל בית המדרש שוב התקיימו שיעורי תורה ולאחר כמה שעות נערך מלווה מלכה ברוב עם בראשות האדמו"ר שסיפר סיפורי

שליט"א להיכל בית המדרש כנהוג בוויזניץ להכניס את השבת מוקדם להוסיף מחול על הקודש. הס כל הקהל כאשר האדמו"ר שליט"א ניגש לתפילת המנחה ובהתלהבות פתח בהודו לה' כי טוב, וקול התפילה בוקע שערים, לשבת מרוממת ומיוחדת וישניץ בדינוב.

לאחר תפילת מנחה נשמעו ד"ת שיחת הכנה לשבת מפי אחד המשפיעים, ולאחמ"כ ניגשו לתפילת קבלת שבת כמנהגי וניגוני וישניץ. לאחר התפילה עבר כל הקהל להתברך בברכת גוט שבת מהאדמו"ר שליט"א, ועלו לראשונה לאולם החדש בבנין החדש שחונך במיוחד לכבוד שבת זו להאורחים המיוחדים בדינוב.

האולם עוצב ברוב פאר מעשי ידי ידידינו ר' מרדכי שליט"א כנאה וכיאה לשבת מלכתא, והציבור שיבח את מטעמי דינוב אשר עמלו על כל פרט ופרט קטן כגדול שהכל יהא בטוב טעם מאכלים משובחים ומתובלים.

במשך הסעודה כובדו הרבנים לד"ת ושרו ורקדו לכבוד השבת. מיד לאחר הסעודה ירד כל הקהל אל ההיכל הגדול בו הוכן הטיש לכ"ק אדמו"ר שליט"א, וכל הקהל עמד כל הזמן ביראת הכבוד מול פני הקודש בעת אשר האדמו"ר שליט"א שר את הזמירות ועושה קידוש, אשר מחזה שדי יחזון בגודל וקדושת הזמן והמעמד, וכך נמשך הטיש כמה שעות בשירי קודש, בחלוקת השיריים,

שבת פרשת משפטים

שלישית. מה יפה ונעים לראות בני ישראל מכל העדות והחוגים יושבים ביחד ושרים שירות ותשבחות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד.

המאורע, ושבת מיוחדת בהתעלות כנהוג בדינוב. כמו"כ שהו בדינוב עוד כמה קבוצות, גם קבוצה מאחינו הספרדים וכולם ישבו באחדות מיוחדת בליל שבת לשירות ותשבחות כמו"כ בסעודה

גם שהו בדינוב כמה קבוצות יהודים מארה"ב בראשות הרהצ ר' אהרן ווייס שליט"א אשר הגיעו גם עם כמה יהודים מאוקריינה אשר לא זכו עדיין להיכנס תחת כנפי השכינה וערכו להם ברית, וסעודה לכבוד

שבת תרומה

בשבת זו גם ישוה בדינוב ובקראסטיר כמה קבוצות ובעז"ה בגליון הבא נאריך בזה.

